

РЕШЕНИЕ

№ 37689

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4858** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Адвокат – пълномощник на Б. Л. Т. е оспорил от негово име РЕШЕНИЕ № 3602/05.08.2024 г., постановено по НАХД № 7437/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 12^{-ти} състав. С решението е потвърдено издаденото от заместник-кмет на Столична община **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № СОА22-РД11-549/07.06.2022 г., с което на касатора, на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 от Закона за движението по пътищата, за несъобразяване с разпоредбата на чл. 6, т. 1, предл. трето от с.з. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 20 лева, за това, че на конкретно посочена дата, час и място паркирал собствения си лек автомобил в зоната на действие на пътен знак „В 27“, при наличие на допълнителна табела „Т 18. 1“, указваща принудително отстраняване на нарушителите. По искане на жалбоподателя районният съд, с Определение № 862/25.02.2025 г. е отказал да измени съдебното решение, в частта относно присъденото в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение. Определението не е обжалвано.

Касаторът се явява лично и поддържа изложените в касационната жалба доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението. С касационната жалба са представени и са приети от настоящата инстанция писмени доказателства, в подкрепа на защитната теза, че като служител на Народното събрание Б. Т. е имал право да паркира автомобила си на т. нар. „паркоместа“ на Парламента, при наличие на условията, регламентирани със Заповед № АД-555-01-365/23.10.2015

г. на главния секретар на НС. Претендира възстановяване на разноски за адвокатски възнаграждения, за двете съдебни инстанции.

Ответникът, посредством юрисконсулт, с писмен отговор и непосредствено пред касационния съд оспорва жалбата. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност и законосъобразност на оспорваното съдебно решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{-ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Съставът на СРС проверил обективно и изчерпателно в хода на проведеното съдебно следствие наличните факти и възраженията на жалбоподателя, приемайки за несъмнено установено, че: на 31.03.2022 г., около 15:15 ч., в [населено място], на площад „Ж. Ж.“ служители на “Център за градска мобилност“ ЕАД констатирали, че собственият на Б. Л. Т. лек автомобил е паркиран на площад „Д-р Ж. Ж.“ в зоната на действие на пътен знак В 27 (чл. 47, ал. 3, вр. ал. 1 ППЗДв.П), забраняващ престой и паркиране в обозначената зона, указана с допълнителна табела Т2 (чл. 50, ал. 1 ППЗДв.П). За да потвърди наказателното постановление Съдът приел, че не са допуснати в административнонаказателното производство съществени нарушения на регламентираните със ЗАНН процесуални правила, а отговорността на жалбоподателя е установена и доказана.

Касационната жалба е неоснователна.

Мотивите на районния съд са логическите обосновани. Противно на касаторовите твърдения: отразената върху залепения стикер на наказателното постановление дата представлява именно такава, по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗАНН; извършеното от обективна и от субективна страна деяние (несъобразяване с разпоредбата на чл. 6, т. 1, предл. трето ЗДв.П) е квалифицирано точно, като е посочена и съответната санкционна норма на чл. 183, ал. 2, т. 1 ЗДв.П за неправилно паркиране; от съдържанието на АУАН и това на НП е ясно административнонаказателното обвинение и не е било необходимо наказващият орган да сочи, „кой е нормативният акт и конкретният текст, който вмениява забрана на участниците в движението да паркират в зона за сигурност“ (?!), след като е констатирано неправилно паркиране, в нарушение на вече цитираните норми. Допълнително представените пред касационния съд писмени доказателства установява и доказват само факта, че Б. Т. е бил сътрудник в Народното събрание. Представената Заповед № АД-555-01-365/23.10.2015 г. на главния секретар на НС, дори да бъде прието, че е действала (не е била отменена) към датата на процесното административно нарушение, няма правно действие да отменя установени със ЗДв.П и с правилника за прилагането му задължения и забрани за участниците в пътното движение, и/или да въвежда изключения за определени лица. Освен това заповедта касае паркиране на „паркоместата“, определени за ползване от НС на площад „Народно събрание“ – зона, различна от площад „Д-р Ж. Ж.“. Това е така, защото към 2015 г. Народното събрание заседаваше именно в сградата на площад „Народно събрание“.

Въззивното съдебно решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила. Касаторът дължи да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4, ал. 5, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер

на 130 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо, вр. с чл. 63в ЗАНН Административен съд София-град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3602/05.08.2024 г. на Софийски районен съд, НО, 12^{-ти} състав, по НАХД № 7437/2024 г.

ОСЪЖДА Б. Л. Т. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на СТОЛИЧНА ОБЩИНА юрисконсултско възнаграждение, в размер на 130 лв. (стои и тридесет лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: